

**VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 31. august 2026**

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-12766/2026-VLR
(10. afdeling)

Klager (Biologisk mor)
og
Klager (Biologisk far)
(begge advokat Lars Buurgaard Sørensen, beskikket)

mod

Ankestyrelsen

Yderligere part:
Barn
(advokat Iben Kjølbjerg Hansen, beskikket)

Retten i Viborg har den 10. marts 2026 afsagt dom i 1. instans (sag BS-58747/2025-VIB).

Landsdommerne Lars Christensen, Cecilie Maarbjerg Qvist og Niels Deichmann (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), har gentaget deres påstand for byretten om ophævelse af Ankestyrelsens afgørelse af 20. november 2025.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Barn har ikke nedlagt en selvstændig påstand.

Supplerende sagsfremstilling

Ankestyrelsen har udarbejdet en supplerende redegørelse af 10. august 2026.

Forældremyndigheden over Barn blev den 13. februar 2026 overført til de kommende adoptanter, idet der var sket midlertidig placering af Barn.

Forklaringer

Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) har af givet supplerende forklaring.

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hovedforhandlingen i byretten var tæt på farvelsamværet med Barn, som var den 23. februar 2026. Ved farvelsamværet satte de musik på, da Barn elsker det, og gjorde det til en hygge dag, men de havde aftalt, at de ikke ville lægge skjul på, at de var kede af det. Barn var under samværet meget nysgerrig og kontaktsøgende og ville vise dem en masse ting. Plejefamilien sørgede for at tage billeder og videoer, så de kunne koncentrere sig om Barn. Samværet foregik i plejefamiliens stue og køkken. Der var både støtteperson og en overvåger til stede under samværet. Samværet var, som det har været de fleste gange, de har haft samvær. Bortset fra, da Barn var helt lille, har Barn har altid været meget opsøgende og nysgerrig på dem og kigger på dem. Det har altid været gode samvær. Plejefamilien har sagt til dem, at de ting, Barn gør under samværene, gør han ikke med hvem som helst. Kommunen har ikke lagt op til mere samvær, selvom samværene gik godt. Kommunen har mest været interesseret i en bortadoption. De synes primært, at kommunen har overvåget dem. De har ikke haft opfattelsen af, at kommunen på noget tidspunkt har støttet dem. De har ikke fået tilbudt kurser eller forløb. Der har været samtaler i forbindelse med samværene, men det har været meget brede svar fra kommunen. De fik ikke mere detaljeret at vide, hvad de kunne gøre. Der kom ikke nogen råd eller vejledning af relevans. Hun opfatter det sådan, at kommunen primært ønskede en bortadoption.

Hun går med reklamer og aviser og nogle gange magasiner. Hun vil gerne søge ind på uddannelsen som Uddannelse. Hun har været til samtaler for at finde ud af, om det gav mening for hende at søge ind. Hendes indtryk var, at de var meget interesseret i de kurser mv., hun har gennemført online og fysisk, og at hun endelig skulle søge.

De fik fra Familieretshuset at vide, at de ikke havde nogle oplysninger om Barn, som de kunne få. Der skal være et møde den 2. september 2026, hvor de skal til en samtale, da de har anmodet om samvær med Barn. De ved ikke noget om adoptivfamilien, som er anonyme, og de ved ikke, hvad adoptivfamilien

mener om samvær. De har stadig kontakt med plejefamilien, og plejefamilien sendte også en besked i morges, da de støtter dem i sagen. Hvis Barn ikke kan komme hjem til dem og bo, håber de, at han kan komme hjem og bo hos plejefamilien. De har af plejefamilien fået at vide, at døren altid er åben hos dem. Hvis Barn skal hjem og bo hos hende og Klager (Biologisk far), skal det ske i det tempo, han kan klare. Barn har jo aldrig boet hos dem. De har hele tiden sagt, at de gerne vil tage imod støtte, hvis der er behov for det. De har på intet tidspunkt haft Barn hjemme med hjælp og støtte.

Klager (Biologisk far) har forklaret, at han er enig i det, som Klager (Biologisk mor) har forklaret. Der er ikke nogen ændringer i hans forhold siden hovedforhandlingen i byretten. Der er ikke ændringer i deres boligforhold. Der er plads til Barn. I forhold til straffesagen er det fortid. Han er dømt for forsøg og har ikke haft tilbagefald, og det er der heller ikke risiko for.

Samværene med Barn har været gode. De har haft god kontakt, og Barn har selv været opsøgende. Barn sad en gang på skuldrene af ham, og plejefar sagde, at det var meget få mennesker, Barn ville gøre det ved.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption efter stk. 2 meddeles, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Ved Retten i Viborgs dom af 25. august 2025 blev genbehandlingsfristen på tre år for anbringelsen af Barn stadfæstet. Herefter og af de grunde, som er anført af byretten, tiltræder landsretten, at betingelserne i barnets lov for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, om det er sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og om det af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst vil være bedst for ham, at der sker bortadoption.

Der skal, jf. Højesterets praksis, være en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet. Det fremgår desuden af forarbejderne til adoptionslovens § 9,

stk. 3, at barnets alder har betydning ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt er uden forældreevne, og at der alt andet lige skal mere til for at sandsynliggøre, at dette er tilfældet, hvis der er tale om et helt lille barn, end hvis der er tale om et større barn, hvor det har været muligt at vurdere forældreevnen og relationen mellem barnet og forældrene i en periode. Er der tale om et helt lille barn, stilles der således større krav til sandsynlighedsrelsen af den manglende forældreevne.

Barn er født Dato 1 2024 og blev anbragt i plejefamilie Dato 2 2024. Frem til anbringelsen var Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) indlagt på Sygehus med Barn, og Familieinstitution var tilknyttet under en del af indlæggelsen. Af sagens oplysninger fremgår, at der både fra Familieinstitution og Sygehus var stor bekymring for Barn. Det fremgår, at forældrene ikke udviklede sig i deres forældreevner og havde svært ved at tilsidesætte deres egne behov, og at der var bekymring for, at Barn var begyndt at trække sig ind i sig selv. Af underretning af Dato 2 2024 fra Familieinstitution fremgår blandt andet, at Barn ses i stigende mistrivsel, og at det er afgørende for hans videre udvikling, at han hurtigst muligt tilbydes relevant kontakt og aflæsning af sine behov i tilstrækkeligt omfang. Det fremgår endvidere, at det samlet vurderes, at forældrene ikke er i stand til at varetage omsorgen for Barn på en måde, som sikrer hans trivsel og udvikling, og at deres udviklingspotentiale er så begrænset, at det ikke er muligt at tilføre dem yderligere kompetencer i et tempo, der modsvarer Barns behov.

Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) har haft samvær med Barn en gang om måneden siden anbringelsen og frem til den 23. februar 2026. Landsretten finder, at samværsbeskrivelserne viser, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) har svært ved at aflæse Barns signaler, fastholde kontakt med og opmærksomhed på Barn og at modtage og omsætte støtte og vejledning i samværene.

Af forældrekompetenceundersøgelsen fremgår vedrørende Klager (Biologisk mor), at hendes diagnoser infantile autisme og ADD, hendes psykiske sårbarhed og betydelige funktionsnedsættelse, som har præget hendes opvækst og voksenliv, vurderes at stille hende med varige udfordringer og særlige behov. Hun vurderes uden en relevant erkendelse af betydningen af egne vanskeligheder for hendes forældreskab, hvilket vurderes at være begrænsende for hendes motivation for at modtage og samarbejde om støtte. Det er vurderingen, at disse udfordringer selv med støtte og eventuel effekt af endnu ikke afprøvet medicinering i væsentlig grad vil begrænse hendes evne til at drage tilstrækkelig og stabil omsorg for Barn. Hendes manglende forældreevner vurderes således at være af varig karakter.

Om Klager (Biologisk far) fremgår det blandt andet, at det på grund af hans lave mentaliseringsevne, undgående tilknytningsmønster og strategier, og hans lave selvindsigt og begrænsede motivation for behandling og forandring trods hans nuværende omstændigheder, vurderes, at det er sandsynliggjort, at han ikke vil være i stand til at udvikle sine forældre-kompetencer tilstrækkeligt til at kunne varetage rollen som Barns primære omsorgsgiver inden for perioden for Barns opvækst.

Konklusionen på forældrekompetenceundersøgelsen er blandt andet, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) vurderes at have nedsatte forældrekompetencer i et omfang, der stiller dem ude af stand til at møde Barns behov i tilstrækkeligt omfang til at sikre hans trivsel og udvikling, hverken sammen eller hver for sig. Det fremgår endvidere, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) vurderes at have så begrænset udviklingspotentiale, at det vurderes for sand-synliggjort, at de ikke vil kunne udvikle sig tilstrækkeligt i løbet af Barns opvækst til at kunne komme til at varetage den primære omsorg for ham uden betydelig risiko for, at hans udvikling vil tage skade.

På denne baggrund tiltræder landsretten efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, at der er en høj grad af sandsynlighed for, at Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Landsretten tiltræder endvidere af de grunde, som byretten har anført, at væsentlige hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst indebærer, at adoption er bedst for ham. Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne for adoption uden samtykke i adoptionslovens § 9, stk. 2, jf. stk. 3, er opfyldt, og at adoption uden samtykke ikke vil udgøre en krænkelse af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 31-08-2026 kl. 10:01

Modtagere: Indstævnte Ankestyrelsen, Klager (Biologisk far), Advokat (L) Iben
Kjølbye Bjerg Hansen, Klager (Biologisk mor)